

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 „ — „
Negyedévre . . . 2 „ 50 „
Egy óra . . . — „ 85 „
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-u. 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben,
hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó föl-
szólalások intézendők.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Szerkesztői iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. s.
a kir. tábla átellenében.
hová a lap szellemi részét illető minden közlemény
int. zendő.

Kéziratot vissza nem adunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal veszi föl

Második koronázás.

Pécs, 1897. február 20.

(*) Kossuth Ferenc indítványát, mely szerint az 1848. ötvenéves évfordulóját országos ünnepség rendezésével ülje meg a nemzet, a képviselőház mai ülésében indokolta meg maga az indítványt tevő, reá mutatván, hogy a mai Magyarország teljesen az 1848. jogalapján áll, teljesen méltó és elengedhetetlen kötelessége tehát az utódoknak leróniok a kegyeletes megemlékezés adóját az iránt a nagy nemzeti átalakulás iránt, melynek hazánk a maga szabadságát, nemzetünk ujjászületését, társadalmunk pedig az európai művelődéssel való szoros kapcsolatát köszönheti.

Minden magyar ember könnyen megadná reá a választ, amint ez magától értetődik, hogy igenis, helyes az 1848-nak, a magyar szabadság hajnalhasadásának, országos megünneplése; de — sajnos — kormányunk tagjai nem magyar emberek, vagyis inkább olyan magyarok, akik elődeik nyomán megtagadni kénytelenek magyarságukat, mert — és ez a bökkenő — távozni kénytelenek arról a pozícióról, a hová őket a koronás király bizalma helyezte.

Ennélfogva a magyar kormány jelenlegi elnöke által adott válasz legkevésbé lephet meg bennünket, mert ez csak azon a csapáson jár eszmemenetével, mint az

előző kormányok tagjaié, t. i. Bánffy b. is attól tart, ha eme „noli me tangere“ dologgal előhozakodni merészkednék ő felségének, hát az utilaput azonnal megkapná.

Értjük, nagyon jól értjük az ő kényszerhelyzetét; azonban minden kétely eloszlatására elengedhetlen kíváncsi volna, hogy ilyen esetekben az a kormányelnök el ne veszítse a fejét, hogy legyen férfi a szó teljes értelmében, és való tényekkel, nem pedig csúszó-mászó lakajoskodással hozakodjék elő a legelső magyar embernek, a kinek szívet a mult szomorú emlékei bárha keserűséggel is töltik el, ami azonban örömmé, lelkesedett örömmé változnék át, ha a nemzettel teljes egyetértésben ő is megünneplhetné a törvények, a jog, az igazság diadalát, melyet az 1848. biztosított a nemzetnek s biztosított a trónnak, midőn törvénybe iktatta, hogy „a király személye szent és sérthetetlen.“

Szinte lehetetlennek tartjuk az 1848-nak félszázados emlékét meg nem ünnepleni. — Nem vagyunk képesek elhinni, hogy királyunk, aki az 1848. jogfolytonosságát elismerte 1867-ben, hogy félreértse a nemzet kegyeletes célzatát és habozás nélkül készségesen ne csatlakozzék az ünneplés szándékához, ha találkozik olyan férfiu, aki e körülményről alaposan informálja a királyt. Persze, ide nem egy Bánffy b. kellene, mert ő bátorság, féltékenység dolgában a legutolsó helyen áll akkor,

midőn a nemzeti közakarát megnyilvánulását kell tolmácsolnia a király előtt.

Bizzunk azonban jó csillagunkban, hisz Bánffy b. uralma sem örökké tartó, s akkor, ha menesztetik, talán a nemzet megünneplheti a szabadságharc félszázados évfordulóját királyával együtt. Ma még ugyan az ábrándok honába tartozik ez a nagy és igazi kiengesztelődés, a melynek a poezis szárnyalásával adott kifejezést 1895. év őszén Ábrányi Kornél „A király“ című tanulmányában. Adjuk át a szót neki, hisz oly sokszor láttuk már a történelemben, hogy a poezis kivezette a politikát a homályból.

„Az 1848—49-iki emlékek közt — írja Ábrányi — már egy sincs, melyek iránt a kegyelet adóját már le ne róttá volna a nemzet a koronázás óta. De Kossuth Lajos meghalt, és az ő érdemei még mindignincsenek törvénybe iktatva. Hogyan lehessen ezen segíteni? Csakis egy módon: Az 1848-iki átalakulásnak és első alkotmányos miniszterium kinevezésének félszázados jubileumán. Ez a miniszterium ugyanis az alkotmányos királyi kormánya volt s ebben a kormányban foglalt helyet Kossuth Lajos is.

Ha az 1848-iki első miniszterium érdemeit törvénybe iktatják, — semmi akadály sem lehet, hogy Kossuth Lajos érdemei is törvénybe iktatva ismertessenek el. És ha ugyanabban az évben, az 1848-iki

A „Pécsi Figyelő“ tarcája

Heti krónika.

— A „Pécsi Figyelő“ eredeti tarcája. —

Háborus híreket hozott e héten a görög Aeolus erre mitelénk.

Ha más eseménye nem is lett volna az egész hétnek, megirhatnánk a hét krónikáját e háborus hírekből is. Hiszen a háboru uralja most a helyet s lesz-e, vagy nem lesz háboru, ez most a kérdések kérdése, a mit tárgyalnak a suszterinasoktól elkezdve minden régiók, fel egész a vezérkari főnökségig. Egyelőre azonban csak „háborus hírek“ vannak; de háboru nincsen s talán a vezérkari főnökség emberei ép oly kevésbé tudják, hogy lesz-e lát háboru vagy nem, mint nem tudják az utcasarkokon tárgyaló suszterinasok és politizáló urak, urfiak. (Mert ez utóbbiak is igen nagy előszeretettel válaszolják ki a legjáratott utcasarkokat a politizálásra.) Legnagyobb furórét azonban e héten a mozgósítási hírek okoztak. Volt is egész nap bajunk a telefontal s alig győztünk ilyenféle párbeszédet folytatni:

— Halló! Itt egy hatgyerekes család-apa.

— Van szerencsénk; itt a „Figyelő.“

— Ugyan, kérem, mozgósítják-e a zág-rábi hadtestet? . . . Ugy . . . Ejnye-ejnye; tetszik tudni, a fiam abba a hadtestbe van beosztva, hát azért érdekel olyan nagyon.

Vagy pedig:

— Mi igaz a mozgósítási hírekből? A pozsonyi hadtest indul-e már?

A kérdezősködő hangja kedvesen csengett és szinte követelő kíváncsisággal hangzott a kérdés s ebből szerkesztőségünk hangadásban utazó tagja azt magyarázta ki, hogy a kérdezősködő fiatal menyecske, a kinek a pozsonyi hadtestnél van valakije, a kire nézve legjobb volna — már a multjára féltékeny aszonyka szempontjából — ha elvinnék Krétába és ott maradna, akár a három istennő társaságában örökre!

Végül egy utolsó kérdezősködés így hangzott:

— A pécsi tartalékosokat behívják-e a háborura? . . . Neem? . . . Pedig . . .

Itt a telefonos kisasszony gyorsan elzárta az összeköttetést a központon. Hanem azért egyszerre konstatáltuk mindnyájan a vastag, szigorúan pattogó asszonyi hangról:

— Ez valakinek az anyósa lehet . . .

És valóban most a hét végén is ott vagyunk, a hol a hét kezdetén voltunk.

Ma sem tudjuk még, lesz-e háboru, vagy nem? Krétában folyik a görögök incselkedése; köpi a markát a török is, de hát ott állnak a nagyhatalmak hajói és nem

lehet ebből a chaoszból kiigazodni sehog. Végre is az lesz belőle, hogy a nagyhatalmak a krétai szabadságharc első sorához oda tesznek egy pontot s alábiggyesztenek, hogy „folyt. köv.“ Es készülődünk tovább a háborura s a mikor majd egyikünk se fél a másiktól, akkor megint kiállunk a sikra és tüzeljük az ellenfelet, hogy jöjjön, támadjon ránk, ha mer; hanem azért mi magunk akkor is a békét hangoztatjuk.

Epen ugy vannak a nagyhatalmak is, akárcsak a mai kormányunk a mezőgazdasági politikával. Hogy e hét elejét a szocialista földművesek tanácskozással töltötték, szinte kapóra jött az országgyűlésen a földmívelési budget tárgyalása. És ebben a tárgyalásokban emlegetik léptennyomon az orvoslást, orvosolni azonban még eddig nem tudtak semmit. És a magyar paraszt hazát és istent tagadó izgatók hívélül esküszik fel s kezdi emlegetni a megtorlást, mint a krétaiak. De persze, mit tehet? Szóval harcol csak, hiszen háta megett ott áll a békét csináló nagyhatalom, a szuronyerdő és a vége a sok háborgásnak mély csend létszen. S a kormány — mint ki jól végezte dolgát — akárcsak a nagyhatalmak, visszavonul és a békeidőt felhasználja, nem a béke megszilárdítására, a bajok orvoslására, hanem újabb szuronyerdő emelésére, a mely jó lesz a lázadó parasztnak utolsó orvosszerűl.

A nagyhatalmak és kormányok gondol-

ujjászületés félszázados jubileumán lepleztetik le Kossuth Lajos szobra, — melyre máris félmillió forint gyűlt össze nemzeti közadakozásból — lehet-e bármily akadály is arra, hogy azon az ünnepen a királyi kormánya is jelen legyen? Fenforoghat-e akkor is annak a szüksége, hogy a magyar nemzet ismét kettészakadjon?

Mivel azonban — folytatja Abrányi — ugyanabban az évben, a mikor az 1848-iki nagy átalakulás félszázados jubileumát ünnepelné Magyarország, ugyanabban az évben érkeznek el Ferenc József trónraléptének félszázados évfordulója!

Ötven év! — egy huszadrésze az ezredévnek! Hát talán pusztá véletlenség az, midőn a népek Gondviselése így hozza egymás közelébe a legnagyobb történelmi pillanatok? Véletlenség-e csupán, midőn a Gondviselés mindezekkel ekként kínálja meg a népeket és a nemzeteket? És nem rejlik-e abban következmény, ha a népek és nemzetek, az ily nagy történelmi pillanatok összetartozandóságát fölismerni nem akarják, — s a Gondviselés kínáló kezét ridegen elutasítják? Mivé lesz a Gondviselés kínáló keze, ha elutasítják? — Sokszor lesz a Nemezis sujtó kezévé!

1867-ben a „felejtés“ volt a kibékülésnek egyetlen módja és feltétele. De akkor a történelmi fátumok ezzel szemben fölfegyverezték az emlékezőket, mondván „nem lehet“ — és másfelől „nem szabad“ — felejteni! Ferenc József uralkodásának félszázados évfordulóján azonban megtörik a történelmi fátumok hatalma. Mert a történelem Igazsága így szól: „Nem kell többé a felejtés! — Föl azzal a fátyollal! — Lássatok mindent, ami történt. Emlékezzetek! — És úgy ítéljétek!“

Egy megtartott királyi eskü! — egy férfiasan beváltott királyi szó! — Egy erős és virágzó szabad Magyarország! Egy alkotmányos Ausztria! — Egy — mindkét fél állami önállóságát — megoldott Pragmatica sanctio! —

kodását tünteti fel kicsiben egy-egy városi előjáróság is. Ezek is folyton-folyvást a béke, az előhaladás, a jólét gyarapításán munkálkodnak, de a munkájukban mindig több a kár, mint a haszon. Példát találunk erre e héten a városi közegészségi bizottság ülésén, ahol a tifuszjárvány miatt támadt költségeket tárgyalták. A katonai kiküldöttek előadták, hogy a tifuszt a szabálytalan építkezés okozta, mert az emésztőgyödrök vezeték-csőveit nem vonták be elzárás szerinti agyagburkolattal. Most, hogy fel kellett őket ásítani, sehol se volt az agyag.

— De benne van az átvételi jegyzőkönyvben! — kontrázott erre főmérnökünk és ez így is volt.

A jegyzőkönyvben szabályszerű átvételt, kifogástalan kivitt ismert el a kórházat átvevő katonai bizottság. És még most azt hányják fel, hogy nem volt agyagburkolat a vezetékcsövekben. Hiszen benne van a jegyzőkönyvben . . . s ez csak elég?!

Bizony elég lehetne már nekünk is a farsangból. De hát még két hét a világ . . . azaz-hogy a farsang s ezen a két héten még mulatni kell. Pedig mikor a katolikus körben százhetvenkét pár táncolja az első négyest (ennyi pár még a polgári házasság iránti ellen-szenvből sem sietett annak idején a törvényes házasságot az egyház előtt megkötni,) meg mikor a könyvnyomdászok és a tornászok virradtig tartó bálokat csapnak s közben az

Ime ez a második koronázás! — A királyi érdemek és erények koronázása a történelem keze által!“

Nem akarjuk félreértetni magunkat; de hát bizony ez az ötvenéves évforduló éppen a legalkalmasabb volna a nemzet és király között való „teljes“ egyetértés helyreállítására. Ma még ábránd, de a jövő valóra válthatja óhajainkat, hogy az a nemes szívű király, akiért mindennap imádkoznak Magyarországon összes templomaiban, meg fogja érni eme történelemben páratlanul álló dátumot. Vegyük tehát elő még egyszer Szent István koronáját, és azt a felkent főt, mely ötven évig viselte két nagy állam kormányzásának gondjait, a teljes kibékülés, a jog és igazság diadalának emlékeül koronázzuk meg másodszer is, jelezve ezzel az igazi új korszakot, őszintén, menten minden utógondolattól.

Ez lenne az egyedüli helyes mód a király aggodalmainak, keserű emlékeinek eloszlására.

Hirlapírók a közönséghez.

Pécs, 1897. február 20.

A vidéki hirlapírók szövetségét az a szükség alakította meg, mely évek hosszú sora óta naponta erélyesebben parancsolta a vidéki hirlapíródalom munkásainak, hogy szakítsanak már a saját sorsuk iránt megrogzított nemtörődőséggel; hiszen a közérdek szolgálata nem szenved csorbát, ha arra is szentelnek egy kis időt, hogy munkakép-telenségük esetére ön maguknak, haláluk esetére pedig családjuknak a megélhetését biztosítsák egy segély és nyugdíjalap létesítésére való szövetkezéssel. Ezt a munkát az ország közönsége, a városok társadalmi csak elismeréssel üdvözölheti; hiszen alig van ember, a ki lapot nem olvas és a ki ne tudná méltányolni a hirlapírók idegemésztő nehéz munkáját, amelyért országszerte csak olyan fizetést kapnak, a melyik élni kevés, meghalni sok, és a melyből nehéz napokra megtakarítani semmit sem lehet.

örökifjú veterán tanítanító, Herczenberger bátyánk, megadja a felsőbb és alsóbb tíznek, ami az övék . . . már csak kimulathatja magát mindenki a Mecsek alatt. De nem, a farsang még két hét, tehát még két hétig kell mulatnunk . . . ha török, ha szakad, ha a papák zsebében akár egy krajcár sem marad. Ime éppen a hét végére esik a kaszinóbál, kimagasló pontja a farsang eseményeinek. Csak az a baj, hogy ugyancsak most van a somogyi bál is Kaposvárott, a mely szinte époly kimagasló pontja a farsangi krónikának. Sőt annyival kimagaslóbb is lesz, hogy most a somogyi szép leányok a saját báljukon mulatnak s nem jönnek át hozzánk. Ami elég szomorú . . . node hát a a pécsi és baranyai szép lányoknak könnyen hatalmukban áll megszüntetni e szomorúságunkat.

Különösen ha szövetséget alakítanak s e szövetségben találnak egy Kolumbuszt, akit jegyzőjüknek téve, mindenkor bátran kelhetnek felfedező utra, mert hiszen közöttük van Kolumbusz Kristóf. Bár az a bökkenő a dologban, hogy megelőzte ebben a pécsi szabómunkások szakegylete, akik vasárnapi közgyűlésükön senki mást, mint Kolumbusz Kristófot, igenis, a nagy felfedezőnek dupla névrokonát bízták meg a nótáriusi penna vezetésével.

Hanem azért, ha megalakulna a Pécsi Lányok Szövetsége, bizonyára tudna kö-

Megalakult a szövetség, megalakultak annak helyi bizottságai is, vannak rendes tagok, mindmegannyi hirlapíró, a kik csekély keresetükből fizetik a tagsági illetményeket.

De mik ezek az illetmények s mennyi idő kellene ahhoz, hogy ezekből csak egy embert vagy családot is segélyezni lehetne?

Ezért van szüksége a vidéki hirlapírói karnak a társadalom erkölcsi és anyagi támogatására, a melyet méltán kérhetünk a közönségtől, a kit emésztő munkával, lankadatlan igyekezettel, igaz lelkesedéssel és hűséggel szolgálunk. Hiszen mi a közönségért vagyunk, a haza, a nemzet, a társadalom, a vidék, a kultúra, a közügyek érdekeit szolgáljuk s innen meritjük azt a biztató reményt, hogy a nagy közönség nem zárkózik el a mi érdekeinknek viszonzásul való szolgálatától, amelyeket voltaképpen nem is nekünk tesznek, hanem a sajtó azon munkásainak, akik fel fogják emelni a mi kezünkől kihulló hirlapírói tollat.

Biztató reménnyel, teljes bizalommal fordulunk Pécs város és Baranya, Tolna, Somogy megyék hazafias közönségéhez, társadalmához hogy a többi vidéki városok közönségének példáján felbuzdulva szövetségünket, a melynek nemes és nagy céljai csak méltánylást érdemelnek, minél hatóságosabban támogatni szíveskedjék. Az anyagi támogatás minden parányi gyümölcsöző tőkebefektetés lesz nemcsak a mi számunkra, hanem a nagyközönség számára is, a melynek vállalkozásunk iránti támogatásában a bizalom, az elismerés és méltánylás jeleit látjuk, olyan jeleit, amelyek fenn hirdetik, hogy nem dolgoztunk hiába, hogy a közönség megértette becsületes törekvéseinket és amelyek csak fokozhatják bennünk az ambíciót, a munkabírást és a közügyek javára iránti valódi érzéket.

A szövetség alaptökéjét két módon növelheti a társadalom minden egyede és köre. Az egyik az alapító tagság, mely egyszerű mindenkorra legalább 100 frt, részletekben befizethető adományból keletkezik, a másik a pártoló tagság, a melylyel legalább évi 5 frt díj fizetési kötelezettsége jár egyelőre 3 évi időtartamra.

Nem nagy tehát az az áldozat, a melyet a Vidéki Hirlapírók Szövetkezete javára

rébe az alapító és pártoló tagok sokasága. Egy nyomda akárcsak az aláírási iverk készítésével foglalatokodnék, mert különben forradalom ütne ki az aláíratkozni akarók között s még párosviaskodással döntenék el, hogy ki legyen a szerencsés két-két versengő közül a tagok sorába lépni. És legalább egygyel ismét több lenne a szövetség, melynek keretében mindenkinek van valami hivatala és a díjazás — forró köszönet.

Mert hiába, még mindig bánt bennünket a cimkórság. Éppen e héten adott ki a belügyminiszter egy rendeletet e tekintetben és éppen a hét végére követődött el egy újabb cím feltalálása: a „járásbírói főnök“ ur címe. No persze, beamter népség vagyunk mi s a Bach-korszakból átvettünk mindent, ami — rossz, még a titulusokat is.

A hét helyi eseményeinek krónikájában sokat beszélhetnénk a színészet pártoló, igaz-zabban nem pártoló közönség közönyéről. Még Császár Imrének, a budapesti nemzeti színház kitűnő tagjának bucsufelléptekor is ürességtől kongott a mi filigrán színházunk. Pedig isten bizony, nem kevésbé lelkesedhetek volna a pécsi leányok és asszonyok a Császár Röcknitz bárójáért, mint lelkesedtek a Bihari bárójáért a premiéren. A művészeti szenzációt különben most a Verdi-rekviem előadása képezi s hetenkint háromszor szinte zárandokol a közönség a Vigadóba, hogy a próbákat meg-

Pécs város és Baranya, Somogy s Tolnavármegyék áldozatkészségéről és jótékonyágáról híres, művelt közönségétől kérünk, annak, a ki nyújtja; de hálára kötelező nagy áldozat nekünk, a melylyel egy nagy, egy nemes cél megvalósulásához közeledünk s amelynek gyakorlandó jótéteményeire méltán lehet büszke a magyar társadalom, a pécsi és három megyebeli közönség, a mely jótékonyágával elősegítette az ige testté válását.

Amidőn tagsági beépésre Pécs város és Baranya, Somogy, Tolna vármegyék közönségét, pénztárait, egyleteit, társulatait, vállalatait, köreit s magánosait tisztelettel felkérjük, ajánljuk támogatásraméltó nagy ügyünket mindenkinek a jóakaratu pártfogásába.

Tagsági jelentkezéseket elfogadják a Pécsi Napló, Pécsi Figyelő, Pécsi Közlöny és Fünfkirchner Zeitung, valamint a „Siklós és Vidéke“, „Mohács és Vidéke“, Somogy“, „Kaposvár“, „Tolnamegyei Közlöny“ és „Tolnavármegye“ szerkesztőségei.

Kelt Pécsen, 1897. évi február 14-én tartott választmányi ülésben.

Pleininger Ferenc, Várady Ferenc,
vál. elnök. vál. alelnök.

Lenkei Lajos,
szövetségi igazg. tag.

Hírek.

Pécs, 1897. február hó 20

A színészpáholy.

Redaktor ur, arról beszélnek,
Sinházunk hogy nem ér sokat,
A nézőtér nem visszhangozza
Igen gyakran a tapsokat.
Pedig nem úgy van ám egészen,
Tévednek a jó emberek —
Redaktor ur, az égre kérem:
A színészpáholyt nézze meg!

Legelső fórum itt e páholy
S legyen jó, vagy rossz a darab,
Az odafenn minden bizonynyal
Felette nagy sikert arat.
Az egész sinház összerendezzen,
Ugy tapsolnak a kis kezek . . .
Redaktor ur, az égre kérem:
A színészpáholyt nézze meg!

hallgassa. Ejh nem hiába muzsikális város vagyunk, tul is teszünk sokakon s az a nap, mikor a sinházban előadják a nagy opuszt, vörös betűkkel lesz kiírva városunk kulturális haladásának történetkönyvébe.

Szerényebb, de azért nem kevésbé nevezetes esemény lesz majd a kornevilei harangok előadása. A pécsi hírlapírók husvét hétfőjén a sinházban s ez uton remélik, hogy a hírlapírók Szövetsége javára össze tudnak hozni egy szép — husvétii pirostojásra valót. Csak a pécsi közönségtől függ, hogy ez a pirostojás maradandó emlékképpen pár száz forintra váltva szerepeljen a hírlapírók Szövetségének kasszájában.

A harmadik művészeti szenzáció, melyről a hét eseményei között meg kellene emlékezni, egy hangverseny. Élő plakátok jelezik az utcasarkokon e héten e hangversenyt, mely érdekes bekezdése lett volna a jövő hétnak, de hát a hangverseny elmarad. Csak legalább thea uzsonna lenne helyette a jótékony nőegyletben, hol a hangversenynek kellett volna megtörténnie!

Egyéb nevezetes dolog aztán nem is akad már e hét történetében. Hacsak az nem, hogy Budapest palotát építettett a kofák számára és Sanyaró Vendel ezután nem az utca sarkon ülő Babi nénitől, hanem a

És odalenn a nézőtérén
Egy kedvelt ur, ha megjelen,
Ah, mosolyog az édes páholy
S mosolya diszkrét végtelen.
Most is nevetnek benne négyen,
Kegyedre vetnek most szemet . . .
Redaktor ur, az égre kérem:
A színészpáholyt nézze meg!

A színészpáholyt hogyha látom,
Midőn szép hölgyekkel tele,
Ugyan mi történik szivemmel,
Hogy alig bírok meg vele . . .
Azt kérdi ön, miért forr vérem,
Szivem oly szörnyen mért remeg?
Redaktor ur, az égre kérem:
A színészpáholyt nézze meg!

Sinházunkba a közönséget
A színészpáholy vonzza csak
Es mondhatom, a szép szemecskék
Igen erősen vonzanak
S ha kíváncsi, hogy a sinházba
Én minden este mért megyek,
Redaktor ur, az égre kérem:
A színészpáholyt nézze meg!
Valaki.

Napirend 1897. február 21-én és 22-én.

Naptár: vasárnap, febr. 21. Róm. kath.: Hatvanad vas. — Prot.: Meinrad. — Gör.-kel. (febr. 9.) Hetvened vas. — Zsidó: Adar 19. — Nap két 6 óra 41 percek; nyugszik 5 óra 15 percek; — Hold két éjjel 11 órakor; nyugszik reggel 7 óra 54 percek. — Hétfő, febr. 22. — Róm. kath.: Péter székf. — Prot.: Didim. — Görög kel. (febr. 10.) Pál vért. — Zsidó: Adar 20. — Nap két 6 óra 38 percek; nyugszik 5 óra 17 percek. — Hold két éjjelkor; nyugszik reggel 8 óra 20 percek.

Időjárás: hőmérséklet fagypont; légnyomás 760. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint: száraz, ködös idő és fagypont körüli hőmérséklet várható.

Pécsi Takarékpénztár közgyűlése vasárnap d. e. 10 órakor.

Mecsek egyesület közgyűlése vasárnap d. e. 11 órakor.

Katonai sorshuzás a városházán vasárnap d. e. 10 órakor.

Mohácsi kath. Legényegylet mulatsága vasárnap este 8 órakor.

Bar-sellyei iparosifjak műkedvelő szinelőadása vasárnap este 8 órakor.

Verdi rekviem próbája a Hattyuban hétfőn d. u. 5 órakor.

Sinház: vasárnap d. u. „Becstelének;“ este „Náni.“ Hétfőn „Orleansi szüz.“

vásáresernok alatt parádés frau Babetől fogja venni napi csemegéjét, a sült tököt. No meg aztán, hogy a fővárosi újságírók tüntettek a sajtószabadság érdekében s a kormánypárti képviselők legnagyobb kockázattal járó sportra vetemedtek a kormány érdekében, be akarták bizonyítani, hogy tudnak beszélni.

Ámbátor statisztikát lehetne készíteni a kormánypárti beszédekről, melyeket e héten hallottunk. És ezzel a statisztikával könnyebben boldogulnának, mint azzal a statisztikával, a mit a tanfelügyelőségeknek kell készíteni. Vagy hatvannyolc statisztikát vezettek eddig, s e héten rájuk irt (persze levélben) Vlasiich miniszter, hogy mutassák ki, hányféle statisztikát vezetnek. Így tehát a hatvankilecedik statisztika lesz a — statisztika statisztikáról, a mely ha elkészül, izelítől be fogjuk mutatni olvasóinknak is.

Ne tessék azonban megijedni. A farsang elmúlt akkorra; bőjt lesz és bőjti szórakozásnak egy kimutatás a kimutatásokról nem is olyan megvetendő valami. Csakhogy a kik egész életüket statisztikával töltik, azok nem vélekednek így. Kivéve talán Vargha Gyulát, a ki a statisztika mellett ráér akadémiai pályadíjaknak sok titkos pályázó elől elkaparintása végett még verseket is írni!

Kövágó Örs.

— (Közgyűlések.) Holnap (vasárnap) délelőtt 10 órakor tartja városunk elsőrangú pénztárait, a Pécsi Takarékpénztár részvénytársaság, rendes évi közgyűlést. A közgyűlés tárgyai a következők: az igazgatóság jelentése a múlt üzletéről; a felügyelő bizottság előterjesztése a pénztári állapotról és a felmentvény megadása; a múlt évi üzleti mérleg és nyereség megállapítása; tisztújítás és végül esetleges indítványok. — Ugyancsak holnap tartja a Mecsek-egyesület is évi rendes tisztújító közgyűlést. A közgyűlés délelőtt 11 órakor kezdődik a városháza közgyűlési termében.

— (Rémhir.) A városi Tanács hirdetményben teszi közvé, hogy mivel a közadók befizetésére vonatkozó első részlet határidő már elmúlt, figyelmeztetik az adózó polgárságot, hogy úgy az egész negyedévi, valamint a múlt évről netán még hátralékban maradt mindennemű állami és városi, úgy utadó, nemkülönben mindennemű közvetlen illeték és bélyeg-csonkítási hátralékokat a városi pénztárnál annyival is inkább befizessék, minthogy ellenkező esetben azok a legszigorubb kényszer eszközök felhasználásával fognak behajtani.

— (A Verdi-rekviem) próbái javába folynak minden alkalommal nagy hallgató közönség részvételével. Hétfőn, f. hó 22-én az offertorium és a „Lux aeterna“ részek solo kvartettel és tercettel kerülnek próbára, utána pedig a sanctus és a libera teljes karral. Szerdán és pénteken az egész művet elprobálják.

— (Ováció.) Ritkán részesül valaki a népszerűség oly nyilvánulásában, mint a melyben Dollinger András — ki tegnapelőtt vezette oltár elé Nagy-Kanizsán az ottani „régisörház“ tulajdonosának Knortzer N.-nek bájos leányát, Knortzer Emiliát. — Csütörtökön este érkezett meg a fiatal pár Pécsre. A pályaudvarnál a „vendéglősök szikvizgyára“ és a „vendéglősök egyesülete“ részéről küldöttség fogadta az érkezőket, az országuton pedig a Pécsi Polgári Kerékpáros Egyesület 26 tagja várt rájuk színes lámpionokkal diszitett kerekeken, egyesületi egyenruhában és ezek képezték az új párnak diszkiszeretét az országut, Deák utca, Széchenyi tér, Király és Kossuth utcán keresztül. A Kossuth utca elején már százakra menő sokaság várta az ifju házaspár érkezését, élén a házi zenekarral — s a Rákóci indulóval fogadta az érkezőket, Lelkes éljenzés között tartották bevonulásukat a „Hétfedelem“ szállodába, hol a társaság egymást érő vig felköszöntők és poharazás közepette közel éjjelig volt együtt. A pécsi polgári kerékpár egyesület nevében előbb Pehr Nándor, majd Veizenfeld Ignác és Valla Ferenc elnök köszöntötték föl az ifju házaspárt.

— (Közigazgatási bizottsági ülés.) Baranyavármegye közigazgatási bizottsága jövő hó 9-én (kedden) délelőtt 10 órakor a vármegyeház közgyűlési termében ülést tart.

— (Botrány egy temetésen.) Valami Kerekes József nevű napszámos ember nagy botrányt okozott tegnap délután egy temetésen. Épen a buzapiacon vonult át

a menet, midőn Kerekes részeg állapotban hozzá csatlakozott és trágár nótába akart kezdeni. Szerencsére a budaikülvárosi őrtenyáról észrevették a botrányt okozó embert és nyakoncsípték, mielőtt még megsértette volna a gyászkiéret kegyeletét. A botrányt okozó embert feljelentették a bíróságnak.

— **(Razzia.)** Rendőrségünk az éjjel razziaát tartott s tiz hely- és munkanélküli csavargót tartóztatott le. A letartóztatott egyének között több van olyan, a ki már jóismerőse a rendőrségnek és lopásért a börtönben is ültek már. Valószínűleg újabb csínyek elkövetése végett keresték fel megint Pécsét, azonban rendőrségünk ébersége idejekorán megakadályozta őket a manipulációban s most illetőségi helyükre fognak toloncoltatni.

— **(Az áruszállítás megkezdése a Dunán.)** Az első cs. és kir. szab. Duna-gőzhajózási társaság közli, hogy az áru felvételt Bécsben (Korneuburgban, meg Nussdorfban) és az ezeken alul fekvő állomásokon bezárólag Orsováig, beérve a Tisza, Dráva és Béga állomásait (a Száva-forgalom már megnyit), valamint az ezen folyam szakaszokról az Orsován alul fekvő, orosz és levantei állomások felé megnyitotta. Az áruszállítás Bécsből Belgrádba és a Száva-állomásokra f. hó 23 án és a Zimonyon alul fekvő állomásokra bezárólag Galacig, Oroszországba és Levantéba f. hó 24 én kezdődik.

— **(A tartalékos tisztek fogházbüntetése.)** A honvédelmi miniszter a közös hadügyminiszterrel egyetértőleg, a tartalékos tisztekre kiszabott fogságfenytések végrehajtása tekintetében a következőképpen intézkedett. A tartalékos tisztek, kikre fogságfenytést szabtak ki, írásbeli parancsokkal utasítandók, hogy a parancsnok által meghatározott időben, ha pedig időpont nincs meghatározva, úgy az illető parancs kézbesítésétől számítandó 3 hónap alatt a parancsban megjelölt parancsnokságnál a fenytés kiállása végett jelentkezzenek. A tartalékos tiszteknek továbbá azt is be kell jelentenie, hogy előreláthatólag melyik napon fogják a büntetést megkezdeni. A tartalékos tisztekre előjáró parancsnokságuk által kiszabott fogságfenytések az állandó tartózkodási helyükhöz legközelebb eső közshadseregbeli vagy honvéd-állomáson is végrehajthatók és ezért az illető állomásparancsnokságok megkeresésére egy fogház helyiséget kell rendelkezésre bocsájtaniok.

— **(Két Janó tragédiája.)** Tegnap este hét óra tájban egy Majláth-téri palinkaméréből egy embert meg két tótot kísérték a rendőrök a városházára. A két ablakostól csendes szopogatta a geberduszt a palinkásbutikban s a legbékésebb szándékkal eltelve üldögéltek egy padon. Bejött azonban a boltba egy csavargó kinézésű legény, akiről a két tót első pillanatra felismerte, hogy nem „benszülött” s így haragos szemeket vetettek rá. A jövevény szintén palinkázni kezdett s ügyet se vetett a két Janóra, akikben már kezdett a geberdusz forrni és harcias kedvet éreztek a verekedésre. Hogy s hogy nem, elég az hozzá, hogy nekiesetek végre az idegennek és megakarták verni. Szerencsére, idejekorán rendőrök érkeztek s így a verekedés el lett fojtva.

A két Janó tántorogva vonult befelé a rendőrséghez s a városháza lépcsőin felbandukolva, így biztatták egymást:

— Ne filj pajtás; katona megvoltál, katona megleszel teneked megint!

Egyelőre azonban a kóter hüvös levegőjébe kerültek; bár az idegenről a mit gyanítottak, az is beigazoltatott, lévén az már négyizben kitiltva Pécs területéről. Most ötödizben fogják hazatoloncolni, mert a legveszedelmesebb félkalkulációk egyike.

— **(Közegészség elleni kihágás.)** Hogy némely ember mennyire közönyös a közegészséggel szemben és mire tudja magát ráerőszakolni, hogy csak egypár krajcárt megspórolhasson a napi élelmére szükséges pénzből, mutatja az alábbi eset. A mai hetipiacon feltűnt egy rendőrnek, hogy egy asszony, valamit rejtegetve a nagykendője alatt, jár a vásárló nép között és megáll itt is, ott is mintha alkudnának vele valamire. Szemmel tartotta hát és épen abban a percben lépett melléje, mikor egy asszony már fizetni akart neki a nagykendő alatt rejtegetett egypár döglött tyukért. Természetesen az asszonyt azonnal a városházára kísérte a rendőr, hol kihallgatásakor azt vallotta, hogy a tyukok az ővéi s az éjjel megdöglöttek s mert igen kövérek voltak, nem akarta őket eldobni, hanem kihozta a piacra, mivel nem tudta, hogy nem szabad ilyeneket árulni. Hogy meg tudja, közegészség elleni kihágás miatt megbüntette a rendőrkapitány öt forinttra.

— **(Az egyéves önkéntesek szolgálati ideje.)** A közös hadügyminiszter elrendelte, hogy amaz egyéves önkénteseket, kik tanulmányaikat valamelyik külföldi főiskolán folytatják, a védtörvények értelmében a tényleges szolgálati időszak elhalasztása és a tényleges szolgálati időnek tetszés szerinti megkezdése csak úgy megillessen, mint azokat, kik tanulmányaikat a belföldi egyetemeken, illetve főiskolán végzik.

— **(Tolvaj leány.)** Egy urinő tegnap délután azzal a panaszszal fordult a rendőrséghez, hogy aranyóráját láncostul együtt és egy arany karperecét ellopták. Gyanuja a nála szolgáló leányra esett, a kit azonban mikor kihallgattak és lakásán házkutatást tartottak, semmit sem lehetett rabizonyítani. A leány két napja hagyta el a helyét és most egy Kéler Katalin nevű fiatal tizenhét esztendősz szolgáló van a helyén, a kit Trixler Aladár rendőrbiztos szintén kihallgatott s a ki alapos gyanura adott okot, hogy a lopást ő követte el. Először ugyan tagadott mindent, de aztán beismerte azt, hogy Schwink Henrik fodrásznál, hol előbb szolgált, egy gyémánt gyűrűt lopott el. Hogy azonban a jelenlegi helyén is lopott volna, s hogy az elveszett arany órát és karperecét látta volna, azt tagadja. Egyelőre fogva tartják és folytatják ellene a vizsgálatot.

— **(Egy volt fegyenc elfogása.)** Az éjjel a rendőrorjárat az Amerika csárdában egy gyanús emberre talált, a ki nem tudta magát igazolni. Természetesen, letartóztatták és bekísérték a rendőrségre, hol kihallgatásakor W e c k Illésnek mondta magát és azt állította, hogy Görzbe való és mun-

kát keresni jött Pécsre. Utóbb azonban kintült róla, hogy a legveszedelmesebb tolvajok egyike, ki élte nagy részét, bár még csak 30 éves, börtönben töltötte és legutóbb öt évi fegyházbüntetést állott ki. Ez év elején bocsájtották szabadon s a helyett, hogy illetőségi helyére ment volna, azóta folyton csavargó és így érkezett tegnap Pécsre, bizonyára nem azzal a szándékkal, hogy tisztességes uton szerezzék meg itt kenyerét. Rendőrségünk, mely a volt fegyenc letartóztatásával jó fogást csinált, fegyveres őr felügyelete alatt fogja haza toloncoltatni a csavargó exfegyencet.

— **(Lopni akart mert részeg volt.)** Storkovics Jakab, páprádi lakos ma reggel megállott a kocsijával a pályautcán egy bolt előtt. Miközben a boltban bevásárlásokat tett, észrevette, hogy egy idegen ember felugrik a kocsijára, fogja a gyeplőt és a lovak közé vagdos. Kiszaladt nyomban, de már a lovak vágatva röpitették a kocsit. Lärmát ütött, tolvajt kiabált és két termetes parasztember elébe is ugrott a lovaknak s elfogta őket. A kocsit elhajtani akaró embert aztán átadták a rendőrségnek, hol azzal védekezett, hogy nagyon bepálinkázott s a saját kocsijának nézte a másét s azért akarta elhajtani. Most a bíróság végez majd vele.

— **(Nagyreményű csemete.)** Egy tízéves leányka állított be sirva ma délután egy óra tájban a városháza folyosójára. Ott elpanaszolta a rendőrkaplárnak, hogy Keil Tininek hívják s hogy most fél hazamenni, mert az egy forint husz krajcárt, a mit egy boltba kellett volna bevinnie, az utcán elrabolta tőle egy előtte ismeretlen inasgyerek. Ugy volt, hogy a buzatéren bandukolt a kis Tinike, kezében szorongatva a zsebkendőt, melynek csücskébe volt kötve a pénz, mikor melléje szegődött egy inasgyerek. Megkérdezte tőle, hogy hová megy s mit visz a boltba s egy alkalmas pillanatot felhasználva, a beszédbe elegyedett kis leány kezéből kikapta a zsebkendőt s elfutott vele. Senki se volt a közeiben, a kit a leányka segítségül hívhatott volna s a vakmerő gyerek nemsokára eltűnt egy utcában. A rendőrségről a siró leánykát haza vezették, a nagyreményű csemetét pedig keresik.

— **(Az első fecske.)** Imár tavasz lesz, bizonynyal tavasz — Ezért tehát némuljon a panasz — S fakadjon az öröm az ajkakon — Egy kávéházi kerek asztalon — Mely délután a „Nádor” előtt állott — Látam, az első fecske hogy rászállott — És csicseregve köszönté, kik ottan — Az asztal körül ültek nagy unottan — S a mint a pincér később elbeszélte — Fagyaltot ettek hűtve csinált jégbe — Hiába, már tavasz lesz bizonyára — Hisz februári napnak a sugára — Ha ily hőstettre, változásra képes — Bucsut mondat a füstös szobalégnek — S kiviteti az asztalt az utcára — Ez a tavasznak első tanúsága — Megérdemli hát ez a kerek asztal — A mit makámám ime most magasztal — S a tüzesvérű derék öreg bácsik — A dicsőséget, a mely irva áll itt — Üdv hát nekik, a kik első fecskét — A kávéházi asztalt kitétték — Az utcára, hirdetve a világnak — Elmúlt a tél s a nyomán tavasz támad!

— (Kisasszonyok a börtönben.)

Az utcák késő esti világában nem egyszer feltűnt egy egy meglehetősen feltűnően öltözött járókelő hölgy, a kit minden szegény ember kisasszonnak titulázna s talán még a kalapját is levénné előtte, ha vele beszél. Mivelhogy azonban a jónevelésű és tisztelteméltó kisasszonyok nem szoktak sem kirívó kacérsággal öltözködni, sem késő estén magányosan sétálni az utcákon, ezek iránt a kisasszonyok iránt különösen rendőrségünk nem viseltetik semmi tisztelettel és ha szerét ejtheti, beinvitálja őket a rendőrségi társalgóba, hogy gyenge szervezetűknek meg ne ártson valahogy az éjszakai hűvös levegő. Ma éjjel is három ilyen kisasszonyt vett pártfogásába a rendőrség, s mert egyik sem jelentette be a lakását s állandó foglalkozásuk nincsen, most haza fogják őket küldeni a szülő falujokba, a hol ha nem is lesz nek kisasszonyok, de még rászokhatnak a becsületes munkára.

— (Csavargó koldusok.)

Rossz világ jár a szegény emberre. Dolgozni muszáj neki s ha a koldulásból is megélne, akkor meg a rendőrség irigyli meg tőle ezt a kényelmes kenyérkeresetet és a hol csak teheti, megakadályozza benne. Ma is valóságos nappali razziaát tartottak a rendőrök a csavargó koldusokra s éppen hetet fogtak el tilos koldulás miatt. Most mind a hét bentül a kóterban, a honnan illetőségi helyükre fogják őket toloncolni, hogy ne veszélyeztessék itt a vagyonsbiztonságot.

— (Az új gyalogsági egyenruha.)

A hadsereg új egyenruhájának kérdésével már évek óta foglalkoznak a katonai körök, anélkül, hogy a kísérletezésnél tovább jutottak volna. Hónapokig tanácskozott egy bizottság Bécsben, míg végre új gyalogsági uniformist állítottak össze. Az új egyenruha világoskék posztóból készül. A nadrág a bosnyák és hercegovinai gyalogezreddek legénységénél használatban levő bő nadrággal egyenlő. Az új egyenruhát több gyalogezred legénysége között osztották ki kipróbálás végett. Az új uniformis teljesen hijjával van a magyar jellegnek, minthogy a magyar ezredek eddig csakis a zsinóros nadrág és a kabát karsujtása által voltak az osztrák ezredektől megkülönböztethetők. Az új uniformis azonban, a már eddig tett tapasztalatok után nem bizonyult eléggé praktikusnak, azért véglegesítése még nagyon kétséges és remélhető, hogy megmarad a magyar ezredek feszes nadrágja.

— (Elkobzott szoknyák.)

A „falu rózsája“ nak hívták azt a leányzót, kiről most e szomorú nóta szól. Furcsa eset is az nagyon. Eddig csak a hét falura szóló szépségéről — no meg a lánggal égő tüzes csókjairól volt híres, de most már a szoknyái révén beszél róla kárörvendő, irigy gyönyörűséggel a környék minden lánya és asszonya. A szépségével elhomályosította az egész vidék fehérségét — ezért irigykedtek rá; a csókjaival pazarul bánt — ezért megvetették; de hogy a szoknyái is mind szebbek

voltak, mint akármelyik módos, gazdag leányé — ezért dühös volt rá, egy kanál vízben elveszítette volna minden asszony és leány. S a sors kegyetlensége megadta irigyeinek azt a gyönyörűséget, hogy örvendhessenek a szégyenén a „falu rózsája“-nak. Amiórt olyan nagyon dühösök voltak rá az asszonyok, a szép szoknyái hozták rá a veszedelmet — nem parádézhat már többet bennük vasárnap a templomban, még a táncban. Tegnap beállítottak a falu rózsájához a csendőrök s elvitték a sok szép szoknyát, meg a szép leányt is. Kiszült, hogy a szép szoknyákat nem maga veszi, hanem úgy kapja a — szeretőjétől. Ehhez ugyan semmi közük a csendőröknek, de kitűnt az is, hogy a szerető szintén nem vette a szép szöveteket, hanem — találta! Egy asszony hozta Budapestről a cifra kelméket egy vasuti ór feleségének s mikor a vonat elhaladt az órház előtt — kidobta azokat a kupé ablakán. A sötétben nem találták meg a csomagot, ellenben ráakadt a legény. Így kerültek a „falu rózsája“ szoknyái a csendőrséghez — a miből kifolyólag nagy most az öröm az ottani lányok és asszonyok között.

— (Borbély borotva nélkül.)

A helybeli vasuti állomás I. osztályu várótermében a következő mulatságos jelenet játszódott le: A vonat befutott a pályaudvarba s egy előkelő utas szállott ki az egyik kocsiból. A vonat az állomáson hosszabb ideig áll, mivel pedig az utasnak, aki több napja

S éppen ezek a sivár emlékek biztosítják uralmát a leány fölött. Még szorongatja kezét — vajjon miféle örvények felé fogja vezetni!

— És most kívánj jó éjszakát s menj — mondja az anya.

A leány anyjára hajol, egy csókot lehel homlokára és szobájába távozik.

Waldemárné azonban, mihelyt Helén visszavonult, diadalmas arccal fordul férje felé.

— Meg vagy lepetve — mondja — nemde? Helén szép, szebb mint én valaha voltam.

Waldemár nem fékezheti nyelvét s udvarias mosolylyal mondja: „Ha ez nem is . . .“

— Hallgass — vág közbe megvetőleg az asszony — Helén szépsége megérdemli, hogy királyok fölött uralkodjék, s a mi legörvendetesebb: nincs az a szive, az a balga szive, a milyen az enyém volt az ő korában.

utakon sem okozott féltelmet a leánynak, de ez az árnyalak rettegésbe ejtő és szárnyat ad lépteinek.

A kis házikóban várakozónak arca mind jobban elkomorodik.

Nyomor és betegség elpusztították Waldemárné egykor ünnepezt szépségét; a visszatérő már mitsem fog abból találni arcán, de még mindig dobog szenvedélyes szive, a mely egykor oly hatalmas szövetségese volt ennek a férfinak, mert sokan — és nálánál jobbak — versengtek a szép nő kezéért.

Ez a sziv — vagy mondjuk véralkat — volt pótlandó nála mindent, jellemet és vallásosságot. De éppen mivel ezek pótolhatatlanok, vesztette el Waldemárné azt a méltóságot, a mely a jellem gyümölcse s azt a vigaszt, a mely az igaz vallásosság ajándéka. Így lett belőle az a szerencsétlen, a ki betegágyához várja férjét, nem hogy vele szeretetben kibéküljön, hanem hogy gyűlöletével szövetkezzék.

A beteg izgatottsága Helén távolléte alatt elviselhetlenségig fokozódott. Haragja fellángolt. Hogy leánya még nem tért vissza, aztán meg azt óhajtott, hogy Helén menjen tovább és tovább mindaddig, míg őt fel nem találja.

De ime most — a vihar dacára — lépteiket hall kívülről. Helén tér vissza és nem egyedül! A beteg hirtelen visszatérő életerővel emelkedik fel vánkosairól, kitarja karjait, persze nem szívélyes üdvözlésre, hanem csak a fölötti örömeiben, hogy életének legalább utolsó óhajta teljeseedik.

Az ajtó kinyílik — Helén kuszált hajjal, égő arc-

már nem borotválkozott, szakálla már kellemtelenné vált, azt gondolta, hogy felhassználja azt az időt és megborotváltatja magát. Borbély után kiáltott sürgősen és jó szóért meg jó pénzért, — hiszen mit nem lehetne kapni ezért! — elő is teremtették a városból Figaro egy utódát. Figaro tehát munkához látott, beszappanozta utasát, pontosan betartva művészetének minden szabályát. De óh jaj! — megtörtént a szörnyűség, hogy Figaro megfélekedett egy csekélyeségről, a borotvakésről, — odakünn pedig indulásra fűtyölt a vonat. Nincs toll, mely híven leírhatná a fegyvertelentül ért szakáll- és hajművészek bárgyu arckifejezését, a beszappanozott utasnak dühét és kétségbeesését s végül a lármára odacsődült közönség kacaját. Víz se volt kéznél s a „félíg borotvált“ utas boldog lehetett, hogy — úgy, amint volt — még az utolsó pillanatban elérte kocsiját. De még a vonathoz is gyorsabban szelelt el Figaro, sőt még a borraivalról is megfélekedett.

Művészet, irodalom.

○ A „Boccaccio“ másodszer. Nem olyan telt ház előtt, mint az első előadásé, került színre tegnap este a Boccaccio éppen olyan jó és kifogástalan előadásban, mint az első alkalommal. Pálfi Nina, Juhász Ilona, Kiss Pieta többször arattak tapsokat,

Polgárnak kupléit többször meg kellett ismételnie. Thurzó Ilona szintén jól volt disponálva s többi szereplők, mint Boross, Kézdi Juliska, Erdélyi, Perényi Gyarmathy derekasan kitettek magukért, a karokkal egyetemben, miért is ezt az előadást is a legsikerültebbek közé kell számítanunk. (**)

Országgyűlés.

— A képviselőház ülése február hó 20-án. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ülés elején Kossuth Ferenc indokolja meg indítványát az 1848. ötvenedik évfordulójának megünneplése iránt. Nem akar ez tüntetés lenni — ugymond — a közjogi alap ellen, hiszen pártja is közjogi alapon áll, nem is pártpolitika ez, hanem a nemzet közóhaja. A szabadságharcot a király is megünnepelte, midőn a nemzet által följánlott koronázási ajándékot a honvédeknek adta és az 1848-iki törvényeket szentesítette. Ha a szentesítést szabad ünnepelni, szabad megünnepelni a szentesített törvények megvédését is. A magyar országgyűlés érzülete ne különbözzék a nemzetétől. Ajánlja indítványát elfogadásra.

Bánfiy Dezső b. miniszterelnök köszönetét fejezi ki, hogy Kossuth kijelentette, hogy indítványa korántsem pártpolitika ki folyása. Szívesen hozzájárul április 14-ének, mint az 1848-iki törvények szentesítési napjának megünnepléséhez, ami iránt intézkedni fog. Kossuth indítványát tehát mellőztetni kívánja, annál is inkább, mivel a szabadság

harc megünneplése sértene az élő magasrangúakat.

Névszerinti szavazásban Kossuth indítványát a többség elvetette.

Folytatták ezután a földművelési tárca költségvetésének tárgyalását.

Bartha Ödön polemizált Talli. Bélával s arra a konkluzióra jut, hogy bajainkon gyökeresen csak az önálló vámterület segíthet.

Szólott még a tárgyhöz Serényi Béla gróf is kormánypárti stílusban, a miután

Lukács László pénzügyminiszter válaszott Asbóth Jánosnak a resicai katasztrófa s Visontai Somának az aninai sztrájk ügyében tett interpellációikra. A miniszter védelmébe veszi az osztrák államvasut társaságot s ámbár az interpellálók nem vették tudomásul a miniszter válaszát, a többség tudomásul vette.

TÁVIRATOK.

— Készül a háború. (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A párisi diákság körében nagyban terjed a hellénbarát agitáció. Eddigélé már 200-an jelentkeztek fegyvert fogni a görög szabadságért. Vasárnap az idegenek legiójának megalakítása iránt nagy meeting lesz. — A porta Macedoniában is elrendelte a mozgósítást a szerbek, bolgárok és montenegróiak sakkban tartása végett. — Oroszország is készül minden eshetőségre; a feketetengeri hajóraj elindult Konstatinnápoly felé Alexandrovics Alexis nagyherceg

cal lép a szobába s a küszöbön megjelent kalapját kezében tartva, tétovázva egy idegen — igen az, a ki idegenné lett hozzá!

Amint Helén anyja ágyánál félájultan lehanyatlik, ez parancsoló kézmozdulattal a szomszéd szobába nyíló ajtóra mutat s fagyos hangon csak ez egyetlen szót mondja: „Menj!”

Helén kérdő tekintetet vet anyjára, de aztán némán, nehéz léptekkel távozik a szobából.

Amint férj és feleség egyedül maradnak, amaz — ő a fekete ruhás utazó — gyorsan a betegágyhoz lép s térdet hajtva a beteg nő kezét — azt az egykor oly szép kezet akarja megragadni.

De a nő visszahuzza azt.

— Semmi képmutatás — mondja hidegen — nem ezért hívtam önt.

A férj felegyenesedik s mindketten némán szemlélik egymást egy darabig, az asszony engesztelhetlen, a férj félénk tekintettel.

Ha a férfin az első vizionlátás pillanatában gyengédebb, jobb érzés mozdult meg, az most már elnémult.

Az asszony szakítja meg a hallgatást először.

— Ha arra kértelek, hogy ne képmutatáskodjál — mondá — ezt azért tettem, mert egy haldokló ágyánál állsz.

A férfi még egyszer iparkodik megtörni ezt a fagyos hangulatot s reményről kezd beszélni, de az asszony nem hallgat rá.

— Elhagyom ezt a világot — folytatja — semmi okom ezt sajnálni. Csak egy aggaszt — leányom —

leányunk sorsa . . . Boldognak akarom tudni, és én tudom, hogyan lehet azzá . . . Olvastad leveleimet s a mint idejöveteled bizonyítja, helyesled Helénre vonatkozó szándékaimat, terveimet. Ezért hálával tartozom. . . Most hívd be Helént.

A leány belép. Felindulását leküzdötte, vagy pedig tud felette uralkodni.

Waldemarné közelebb hívja a világosságához. Helén engedelmeskedik.

Amint így, a lámpa fényétől elárasztva, lesütött tekintettel megáll, az anya szeme az apa tekintetét keresi.

Nyolc éve, hogy Waldemar nem látta gyermekét. Emlékében mindig mint félénk kicsike jelent meg. A lefolyt idő alatt a legigézőbb változás állott be.

— Helén — töri meg a csendet végre az anya — ez az ur atyád . . . Tudod, hogy az atyának engedelmeskedni kell.

Waldemar összerázkodik a kegyetlen guny alatt, melylyel az asszony az „a tya“ szót hangsúlyozza.

— Te engedelmeskedni fogsz neki . . . Kezet rá!

Atya és leánya némán nyujtanak egymásnak kezet, de Helén nem vágyik az atyai kezet ajkaihoz vonni s megcsókolni. Sejtí talán, hogy nem a hitves s a gyermek utáni vágyakozás hozta őt vissza? Az atyját környező homály még nem oszlott el.

Keze lassan reszketni kezd. Elfogja a félelem, a melyet gyermekkorában érzett atyja közeledtére; ez pedig visszagondol az ütlegekre, a melyekkel a kicsikét illette, a mikor megvadulva, mint a macska, iparkodott előle menekülni.

vezetése alatt. Ha a szárazföldi csapatok mozgosítása is bekövetkezik, a névleges parancsnok Vladimir nagyherceg lesz, a ki mellé Dragomiron tábornokot osztják be vezérkari főnöknek. — A „Kaiserin Augusta“ német cirkáló hajó tegnap elhaldt Malta előtt, utját Kanea felé véve.

— **Királyunk utazása elhalasztva.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Királyunk utazását a Rivierára pár nappal elhalasztja, mert még sok függőben levő diplomáciai ügy vár megoldásra és a király személyes döntésére. A krétai események fejlődése komoly.

— **Párbajozó rendőrfőkapitány.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Rudnay Béla budapesti rendőrkapitányt és Scitovszky János volt nográdi alispánt párvialdal vétsége miatt a törvényszék ma 3—3 napi államfogházra ítélte.

— **Tiszáék napja fenragyog.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Ő felsége borosjenői és szegedi Tisza Lajos grófi rangját és fehér elefántos címerét unokaöccseire, Tisza Istvánra, ifjabb Tisza Kálmánra és Lajosra, valamint ezek törvényes utódaira kiterjesztette az örökös főrendiházi tagságra való jogosultsággal egyetemben.

— **A Lloydbeli mamelukkörből.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) A kormánypárt tegnapi értekezletén Bánffy Dezső b. Kossuth indítványával foglalkozva kijelentette, hogy azt teljesen felesleges napirendre tűzni, mert a kormány az 1848-iki törvények szentesítését amugy is megünnepelteti.

— **A krétai harctérről.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Vassos görög királyi ezredes Zam erődöt is megszállotta s a Kanea közelében levő táborába gyülekező feikelőket fölesketi a görög király iránti hűségre. Athenből a görög határra három gyalogezred és egy hegyi üteg küldetett ki. A nők meghatóan bucsuztak el a harcba indulóktól. — A törökök Rethymoban kirabolták a keresztények házeit.

— **Fejérváry b. új állása.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) Fejérváry Géza b. honvédelmi minisztert a katonai főtörvényszék elnökevé nevezte ki a király.

Gabona-árak.

Hivatalosan feljegyzettek Pécs szab. kir. város 1897. évi február 20. napján tartott hetivásárán.

Az árak métermázsánként számíttatnak.

Buza új 7.50—7.20; kétszeres új 6.30—6.10
rozs új 5.70—5.50; árpa őszi — — —; tavaszi —
új 4.50—4. —; zab új 5.20.—5 —; búkköny — —
kukorica új 3.50—3.40; kukorica ó — — —
széna 1.70—1.50; szalma — — — 1.20—

Kínálat: közép, mintegy 400 gabona-kocsi volt piaacon.

NYILT-TÉR+)

Dr. Kelemen Mózes

ügyvéd

ügyvédi irodáját

Pécsett, Perczel-utca 4. számú házban megnyitotta.

Nyilvános köszönet.

Mindazon tisztelőinknek, kik feledhetlen **fiunk** elhunytá alkalmából részvényt nyilatkozatukkal — és a vég-tisztesség adásánál megjelenésükkel mélyen érzett fájdalomukat enyhíteni szívesek voltak, fogadják családom nevében ez uton is hálás köszönetemet.

Pécsett, 1897. február hó 20.

Szvácsek Mihály,
belvárosi tanító.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Egy butorozott szoba kiadó.

Pécsett, Király-utca 29. sz. házban az emeleten egy csinosan butorozott szoba, egy vagy két ur által azonnal kivehető. Értekezhetni az ott lakó tulajdonossal.

Csinos lakás.

A Zrinyi-utcában 11. szám alatt egy, — 3 utcazi, 1 cseléd-szoba és mellék helyiségekből álló — **kényelmes lakás** f. évi május hó 1-re kiadó.

Király-utca 1. sz. (Bazár-épület)
ferről és gyermekruhagyár pécsi főraktára
a Zentler-féle
ilyen leszállított áron árusítja
Az évad előrehaladottsága miatt az árakat me-

Kávéház-áthelyezés és megnyitás.

Van szerencsém az igen tisztelt törzsvendégeimet és a n. é. közönséget értesíteni, hogy a

„Nemzeti“ kávéházat

a pécs-egyházmegyei alapítvány ujonnan épült palotájába földszint

(sétatérrel szemben)

áthelyeztem, s azt

f. hó 21-én, vasárnap, déli 1 órakor

ünnepélyesen megnyitom.

Szíves látogatást kérek

teljes tisztelettel

RIBAY FERENCZ.

Magas, törlesztéses kölcsön

házak- és földbirtokokra

Ritter és Társa

hatóságilag engedélyezett

tőzsdei- és kereskedelmi bizományi üzlet

BUDAPEST,

VII. Csömöri-ut 30. szám.

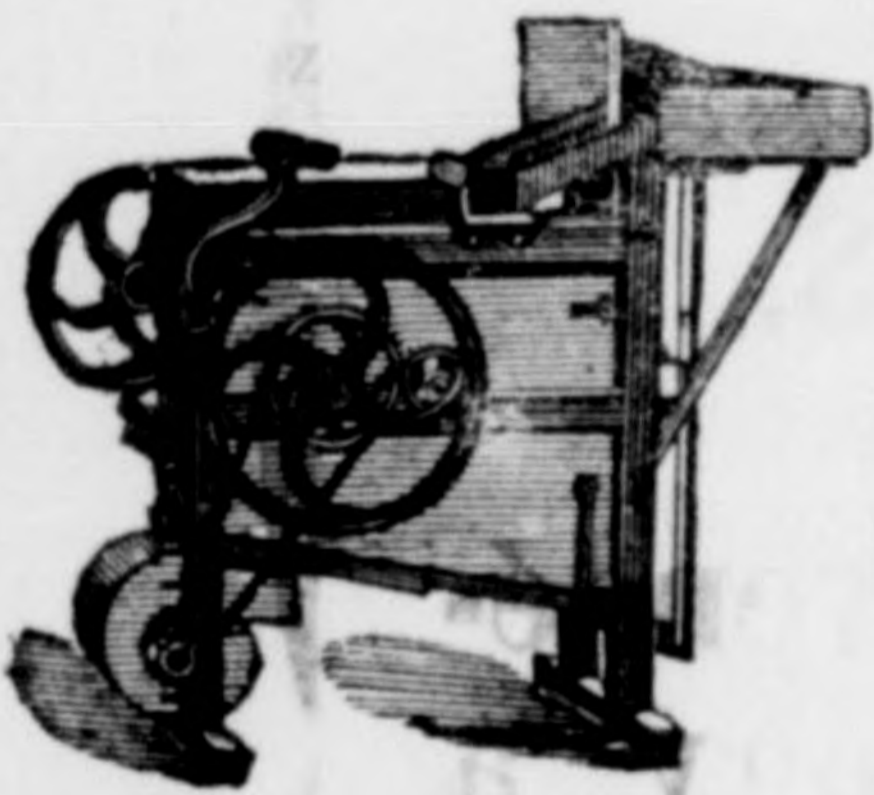
Pénz

váltókra, házak-, birtokok- és gyárakra 70%—90%-ig a teljes becsértékig. Elfogadunk konvertálásokat 1000—500,000-ig u. m. amortizációk, kölcsönök 4 1/2% évenkénti tőke kamattal együtti törlesztésre. Örökségek, hagyományok- és haszonélvezetekre gyorsan eszközlünk kölcsönöket és vételeket, valamint katonai házassági óvadékokat és hitbizományokra kölcsönöket szerzünk. Házakat, házelkeket, birtokokat és nyaralókat eladunk és cserélünk.

Kukoricza-morzsolók

kéz- és erőhajtásra, egyszerű és kettős szerkezettel, szelelővel és szelelő nélkül.

Gabona-rosták,
Konkolyozók

(trieurök);
kézi kezelésre való
Széna- és szalmasajtók

fekvően vagy kocsira szerelve.

Takarmány-füllesztők,

Szállítható takarékk-főző-üstök

takarmány stb. részére,
zománcz bevonattal vagy anélkül, szálszítókészülékkel vagy anélkül.

Szeckavágók,
Répa- és burgonyavágók,
Darálók

„Agricola“ sor-vetőgépek (oltókerék szerkezettel)

mindennemű vetemény számára, váltókerekek nélkül.

Egy-, két-, és több vasu ekék
tóállás mellett elismert legjobb szerkezettel készülnek

Mayfarth Ph. és Társa

es. és kir. kiz. szab.

gazdasági gépgyárában

BÉCS, II/I, Taborstrasse 76.

Árjegyzékek ingyen. — Képviselek felvételnek.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller
Liment. Capsici comp.

Ezen hírneves házi szer ellenáll az idő megpróbáltatásának. mert már több mint 27 év óta megbízható, fájdalomcsillapító befőzést alkalmazzák köszvény, csúszás, tágszaglásnál és megfázásoknál és az orvosok által befőzéstől seke is mindig gyátrabbban rendelkeznek. A valódi Horgony-Pain-Expeller. Gyakorta Horgony-Liment elnevezés alatt nem ritkaság, hanem igazi népszerű házi szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegekben árban majdnem minden gyógyszerárban készíthető. Budapest. Török József gyógyszerészesnél. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbértékű utárat van forgalomban. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegyű Richter-üzeggyezéssel kell megvásárolni. A védjegy a Richter-üzeggyezéssel együtt van a csomagoláson. Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegyű Richter-üzeggyezéssel kell megvásárolni. A védjegy a Richter-üzeggyezéssel együtt van a csomagoláson.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLFSADT.

Pénzkölcsön.

Birtokra, házakra, gyárakra és gőzmalmokra.

első helyű betáblázásra 40 évre 4 1/2% százalékra, 50 évre 4% százalékra. 2-ik és 3-ik helyű betáblázásra 6% százalékra.

PÉNZTI

Váltóra 5—6% százalékra 10.000 frt-ig gyorsan és discretio mellett szerez — valamint drága adosságokat convertál, ugyszintén váltót leszámitoltat.

Schwarz Márton, Budapest, Dob-
utca 69. sz.

Kitűnő referenciákkal szolgálhatok.

Ki iszik
Kathreiner-féle
Kneipp-maláta-kávét?

Mindenki a ki félti az egészségét és mégsem akar lemondani a kávé megszokott kellemes élvezetéről. Mert a Kathreiner-kávé hozzátétele által elvesz az idegizgató babkávénak általánosan ismert és rendes használatnál annyira egészségrontó hatása. *****

Mindenki a kinek egészségét valami megromtotta. Különösen ideg- és gyomorbántalmakban szenvedőknél sok ezer esetben a legegészségesebb és a legkönnyebben megemészthető italnak bizonyult a tiszta Kathreiner-kávé. *****

Minden asszony és gyermek, a kiknek gyöngye szervezetére különösen jótékony hatással van a tápláló Kathreiner-kávé s a kik kellemes, enyhe íze miatt, úgy babkávévél keverve, mint tisztán nagyon szeretik.

Mindenki a ki a háztartásban takarékos, de izletes és a mellett egészséges kávéit mégsem akar magától megvonni. Takarékosági szempontból is ajánlható a Kathreiner-kávé, akár babkávévél vegyítve, akár tisztán. *****

A Kathreiner-féle Kneipp-maláta-kávé valóban egészségi és családi kávé, a mely szemekben a

legjobb malátából készül; a babkávé kedvelt ízét a Kathreiner-féle gyártási mód adja meg neki, a mely a leghíresebb szaktekintélyektől elismerve, minden művelt államban tért hódított. Csak a Kathreiner-kávé egyesíti magában a babkávé kellemesen ingerlő ízét és a malátakávének egészséges, orvosilag elismert és megerősített előnyeit.

Kérelem: Tévedések és megkárosodás kikerülése végett bevásárlás alkalmával tessék jól vigyázni az eredeti dobozra, a melyen ez a felírás van **Kathreiner.**

Az olyan csomagban, a melyen nincs rajta a Kathreiner név, hamisított kávé van.

„Gyere be jó!“